

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Bartolomaei Salvpii Ordinis F. Minorum de
Obseruantia, Lvx Animæ Ad perfectionem anhelantis ;
Opvscvlvm Insigniter pium, et perfectionis studiosis
neceßarium**

Cambi, Bartolomeo

Coloniae, 1606

Decem media, quæ animam ad deuotionem excitant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50816](#)

hominem habilem & promptum ad omnem virtutem efficit: animusque illius excitat, viamque facilem reddit ad omne bonum opus efficiendum, quantumuis arduum & difficile sit.

Ex hac definitione colligitur, quām necessaria sit ad orationem deuotio. Samson quamdiu capillos oblongos habuit, omnium hominum fortissimus fuit, at quando ijs muliebri astu priuat⁹ fuit, & quē ut ceteri homines debilis & infirmus extitit: sic anima deuotione dotata fortissima est ad bonorum operum studia & exercitia, sine ipsa vero debilissima.

*Decem media quae animam ad
deuotionem excitant.*

Hæc planta, quam nunc adferimus, fructus profert, ex quorum dijs acquisitu deuotio acquiritur. Quisquis ratur degit hanc virtutem cnoſequi desiderat, decem fructuum genera ex hoc hortulo manducabit.

M 6 *Primum:*

276 HORTUS ORAT.

Primum: Operibus misericordiæ cum corporalibus tum spiritualibus insudabit.

Secundò: Austeritatibus corporalibus carnem edonabit, ut cilijs, ciborum abstinentia, inedia, flagorum usui, parcitate in viatu, & durtie lecti.

Tertiò: Orationis studio assidue incumbet, & in sanctis exercitijs constans perseverabit, cum loci & temporis diligenti, & uniformi observatione.

Quarto: Orationibus Iaculatorijs saepè vtetur, quarum quasdam ad finem huius hortuli adnectemus. Hic autem fructus est admodum sapidus, eò quod devotionem generet, atque ad viam spiritualem orationis perambulandam excitet, animaque citissime ad perfectionis fastigium euehat: Et valde accommodus est illis, quibus tantum temporis non supereat, ut longis orationibus & meditationibus concipiendis intendere valeant.

Quinto: Deum sibi semper presentem

sentem imaginabitur.

Sexto: Libros pios & spirituales, speciatim sacras literas, & pias meditationes de passione Dominica, frequenter legit.

Septimo: Solitudinem diligit, & quantum fieri potest se stabitur: hęc enim sensuum dispersionem impedit, peccatorum occasiones tollit, & hominē ad seipsum à rebus sensibilius auocat, solique Deo intentum facit.

Ottavo: Sensuum diligentem custodiam aget: præsertim oculorum, lingua, gustatus & aurium, quia quæ per hos sensus ingrediuntur, pacem & stabilitatem cordis afferunt: quo fit, ut cùm orationi se daturus est, collectus esse non possit, propter obiectorum menti se offendentium, ipsamque molestantium multitudinem, quę per aures & lingam introierunt.

Nono: Cor à cogitationibus otiosis & vanis: ab effectibus & amori bus alienis, & à quibuscumque passionibus & commotionibus natu-

M 7 ralibus

278 HORTVS ORAT.
ralibus & inordinatis purum ca-
stodiet.

Decimò. Seruitium Dei & specia-
liter hanc orationis semitam, ani-
mo deliberato & forti aggredie-
tur: ita ut paratus sit omnia quæ ad
pretiosam hanc margaritam devo-
tionis cōsequendā necessaria sunt,
agere & pati, quantumuis ardua &
difficilia videantur.

De affectibus in oratione.

CAPVT XVII.

Secundæ plantæ nomen est Af-
fctio. Quæ homini ad perfectio-
nem adipiscendam maximo adiu-
mento est. Dum videlicet orationi
intendit: atque Deo sub varijs for-
mis in oratione se præsentat.

Aliquando tanquam reum coram
Iudice se constituit, dicens. Domine
miserere mei, & ne respias multitudi-
nem iniquitatum mearum. Et cum S. Iob.
Noli me condemnare. Vel cum S. Da-
uid. Non intres in iudicium cum seruo
meo Domine.

Psal. 142.

Ali-